

WELCOME TO THE SYSTEM

Věda o ICANDO SYSTEM OF ACTIVATION

Vědci již dávno zjistili, že hmotným nosičem informací ve fyzikálním světě je elektromagnetické vlnění. Elektromagnetické spektrum (spektrum jednoduchého sinusového vlnění) je svérázným jazykem, v němž se uskutečňuje vysílání a příjem informací mezi fyzikálními soustavami, včetně živých organismů. Z toho plyne, že člověk v procesu poznávání světa prostřednictvím smyslových orgánů přijímá a dešifruje informace zakódované v elektromagnetickém záření. Vždyť náš zrak, sluch, čich, chuť a hmat fungují na úrovni atomů za pomoci elektromagnetického pole. Člověk a zvířata mají akupunkturální soustavu schopnou vnímat vnější signály a potom je transformovat do příslušných forem vnitřní aktivity.

Člověk, jako součást přírody, je vytvořen z atomů a molekul, vyznačujících se nukleárními a atomovými spiny. Jelikož spin je zdrojem torzních polí, každá lidská buňka vytváří své vlastní torzní pole. Jak se buňky navzájem dotýkají, vytvářejí své torzní pole, které je jako magnet přitahuje, orientuje je do určité polohy v prostoru a vytváří tak neopakovatelnou kombinaci buněk. Z toho lze odvodit, že lidský organizmus, jako celek, vytváří své vlastní torzní pole. A právě toto pole je základem všeho živého, jelikož je nositelem informace organismu, jako celku, a jeho buněk o struktuře a stavu jak vnitřního tak i vnějšího světa člověka. S jeho pomocí jsou do každé buňky přiváděny myšlenky, pocity, přání, směřování lidské činnosti, snažení.

Ještě N. Bor říkal: „Nová fyzika v sobě musí obsahovat vědomí, jako objekt podobný všem ostatním fyzikálním objektům. Tak právě teorie torzních polí ukázala, že na základě spinových efektů lze vysvětlit problémy vědomí a myšlení, zahrnout je jako normální fyzikální objekty do společného obrazu fyzikálních představ o světě“.

V rámci koncepce torzních polí je člověk chápán jako jedna z nejsložitějších spinových soustav. Složitost jeho prostorového frekvenčního torzního pole je určována obrovským souborem chemických látek a složitostí jejich rozložení v organismu a také komplikovanou dynamikou biologických transformací v průběhu látkové výměny. Každého člověka můžeme nahlížet jako zdroj (generátor) přísně individuálního torzního pole. Jeho torzní pole vyvolává v okolním prostředí o konečném poloměru spinovou polarizaci, obsahuje v sobě informace o něm a zanechává svoji kopii i na oblečení i na fyzikálním vakuu. Existují biochemické procesy, které mění strukturu spinů částic, z nichž se skládá člověk. Pomocí těchto biochemických procesů lze měnit spinový stav a tím měnit vnější torzní pole, které vyzařujeme.

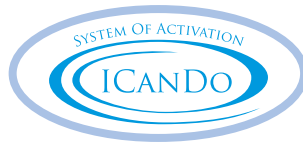
Dále lze pomocí koncepce „spinového skla“, využívané pro vytvoření modelu mozkových mechanismů ustavit vzájemné spojení mezi torzními poli a člověkem jako sama sebe řídicím zdrojem těchto polí a jako biologickým přijímačem vnějšího torzního záření.

Předpokládá se, že mozek je amorfním prostředím (sklem), disponujícím volností dynamiky spinových struktur. Změnou této spinové struktury v průběhu myšlení se mění to torzní, které je vyzařováno mozkiem. Tedy v průběhu myšlení v mozku probíhají biochemické procesy a molekulární struktury, které se při tom vytvářejí, reflektují dynamický spinový proces, generující torzní záření. Tak vystupuje mozek v roli torzního zářiče – zdroje torzní polarizace fyzikálního vakuu obklopujícího člověka.

Při působení vnějšího torzního pole na mozek vznikají v mozku spinové struktury, které opakují (kopírují) spinovou strukturu tohoto pole. V mozku se vybudí signály, které mohou řídit fyziologické procesy v lidském organismu nebo vyvolávat třeba sluchové nebo zrakové obrazy přímo v mozku a vynechat tak smyslové orgány.

Co se tedy děje, když do našeho mozku přichází určité vizuální a slovní „nastavení“ v podobě vnějšího torzního pole? Dochází ke spinové polarizaci mozkových částic. Jelikož mezi oddíly mozku a také mezi mozkiem a ostatními soustavami organismu existuje spojení, může být toto „nastavení“ snadno přeměněno na biochemické reflexy organismu jako celku. „Nastavovací“ reflexy mozkové kůry se zas při průchodu hypotalamem, odpovědným za mnohé systémy organismu, včetně imunitního, přetvoří na neurochemické a hormonální procesy.

Představte si, že ICANDO SYSTEM OF ACTIVATION Vám provede „nastavení“ aktivace mozku – Systém působí jako zářič pravého torzního pole. Polarizuje se vakuum v oblasti Vaší hlavy. Vnější torzní pole vyvolává spinovou polarizaci elementárních částic Vašeho mozku, to znamená, že spiny částic se orientují podle vnějšího torzního pole. Tyto „nastavovací“ reflexy se přetvoří na neurochemické a hormonální procesy. Mezi chemické systémy, které jsou řízeny hypotalamem, existuje velké množství neuropeptidů, včetně dnes dobře známých endorfinů.

Neuropeptidy mají dvojitý způsob chování: někdy se chovají jako hormony (chemické látky, které vyvolávají změny ve fungování organismu) a někdy – jako neuro-vysílače (chemické látky, které vyvolávají změny ve fungování mozku).

Když neuropeptidy působí v mozku jako neuro-vysílače, zajišťují otevírání nových neuronových drah, „sítí“ a „reflexů“.

To znamená, že velká dávka neuropeptidů působí na mozek stejně jako velká dávka jakékoli psychodelické látky, a zprostředkuje nové vnímání světa. Jinými slovy, dochází k podstatnému zvětšení množství informací, zpracovávaných v jednotce času. Čím více nových řetězců se v mozku vytvoří, tím více informací je mozek schopen pochytit z těch nejjednodušších a nejobyčejnějších věcí a událostí.

Mohutný výron neuropeptidů může být vnímán jako osvětlení nebo „zjevení se celého světa“.

Když neuropeptidy opouští mozek a začínají působit jako hormony, reagují se všemi důležitými systémy, včetně imunitního.

Zvýšená aktivita neuropeptidů vyvolává zvýšenou odolnost organismu proti nemocím, vnitřní pocit „dobré pohody“, příliv sil, jasnou mysl a přesné vnímání.

Jinými slovy, podle toho, jak se zlepšuje naše schopnost zpracovávat informace, mění se naše schopnost reagovat na okolní svět.

Jaké jsou kanály, kterými informace přicházejí do mozku? Na základě četných pokusů a vědeckých výzkumů dospěli vědci k tomu, že v základech mechanismu uvědomování si leží polární informační interakce či reakce. A toto jsou podklady pro tato tvrzení:

- moderními vědeckými metodami v mozkové kůře nebyla zjištěna centra myšlení a paměti, ani specifické struktury, které by regulovaly funkce myšlení a paměti;
- mechanismus realizace myšlení a paměti není znám;
- myšlení a dlouhodobá paměť nemohou být realizovány na drahách šíření nervových impulsů po neuronových sítích mozku, jelikož rychlost přesunu potenciálu působení podél nervového vlákna a doba synaptického přenosu nezajišťují reálně existující operační rychlost mechanismů myšlení a paměti.

Taková operační rychlost při přenosu, procesu zapamatování a vybavování z paměti ničím neomezených objemů informací může být dosahována jen na úrovni polarit, pole; biologické systémy mají hmotný základ pro realizaci mechanismu vědomí na úrovni polarit, pole.

Z nich vyzařované záření obsahuje složité informace a má torzní podstatu.